

Mica - Comentarii W. McDonald

I. PREZICEREA MÂNIEI CE SE VA ABATE PESTE ISRAEL ȘI IUDA (cap. 1)

Popoarele sunt chemate de Domnul Dumnezeu să audă mesajul Său de judecată, în timp ce El părăsește templul Său cel sfânt, locul binecuvântării, pentru a fi martor împotriva lor.

Pedeapsa Lui va fi aspră la adresa Samariei și Ierusalimului, din pricina faptului că aceste cetăți deveniseră centre ale idolatriei. Când va sosi El cu judecata, munții se vor topi sub El, valea se va despica precum ceara înaintea focului, Samaria va deveni o grămadă de ruine, toți idoli ei vor fi pisați mărunț iar rănilor ei vor fi nevindecabile.

Lamentația lui Mica că el se va văieta și va urla, ca șacalii singuratici și nocturni, umblând despuiat de haine, constituie expresia de maximă întristare și jale.

Versetele 10-16 sunt o lamentație iscusită, descriind invadarea țării de către armata asiriană. Diverse cetăți din Israel și Iuda sunt avute în vedere în cadrul ei: Gat, Bet Afra, Safir, Zaanan, Bet Ezel, Marot, Ierusalim, Lachiș, Moreset Gat, Aczib, Mareșa și Adulam ca ținte posibile ale invaziei asiriene. În acest fragment în original sunt o sumedenie de jocuri de cuvinte. Moffat a tradus pasajul în felul următor (pasaj pe care-l redăm la rândul nostru în română, n.tr.):

Denumirile geografice pe care s-au bazat jocurile de cuvinte în Mica

Vărsați lacrimi pentru Orașul dărâmurilor (Bochim), târâți-vă în țărână în Târgul prăfuit (Bet-ofra), mergi despuiat, Târg Frumos (Safir)! Târg zguduit (Zaanan) să nu te clatini, Bet-esel și Marot în zadar speră; căci de la Cel Etern se coboară judecata, ce va ajunge până la porțile Ierusalimului.

Încalecă și fugi, o, Târg al cailor (Lachiș),

O, sursă a păcatului Sionului,

În care domină fărădelegile Israelului!

O, Sionule, fecioară, trebuie să te lipsești de Moreșet din Gat;

iar regii Israelului de-a pururea se vor poticni la Târgul Poticnelii (Aczib).

Un cuceritor se va abate asupra Israelului și oamenii vor fugi în Adulam. Israel ar fi trebuit să se radă în cap în semn de doliu, din pricina scumpilor săi copii, adică a tuturor cetățenilor ce vor fi duși în robie.

II. PIERZAREA ASUPRITORILOR BOGAȚI (2:1-11)

Aici sunt enumerate motivele pentru care s-a abătut judecata. Bogații îi jefuiau pe săraci de casele și de pământurile lor prin acte de violență. În consecință, și săracilor li se vor lua averile de către un invadator străin și astfel nu vor mai rămâne cu nimic.

Oamenii i-au spus lui Mica să nu profețească fapte atât de tulburătoare, deoarece nu vor fi dați de rușine. Dar Mica a răspuns că nu se cuvine ca ei să spună: „Este Duhul Domnului îngrădit? Sunt aceste lucrări ale judecării lucrarea Sa? Oare nu-i fac bine cuvintele Sale celui ce este drept?”

Prin păcatele lor, copiii lui Dumnezeu au devenit ca un dușman al lui Iehova - jefuindu-i pe cei pașnici de hainele lor și alungându-le pe femei și copii din casele lor. Acum trebuie să se scoale și să plece în exil, deoarece țara pe care au poluat-o ei îi va nimici. Orice profet fals care a propus vin și băuturi tari ar fi numaidecât acceptat de popor.

III. PROMISIUNEA RESTAURĂRII

După judecată, Dumnezeu va aduna rămășița Israelului, readucând-o din exil în patria sa. Un spărgător (Domnul) va sparge orice lucru care va sta în calea restaurării înfăptuite de El.

IV. ÎNFIERAREA DREGĂTORILOR, A PROFEȚILOR FALȘI ȘI A PREOȚILOR

Dregătorii casei lui Israel sunt condamnați pentru nedreptatea lor, pentru păcatele lor și pentru lăcomia lor. Ei s-au purtat cât se poate de neomenos față de săraci. Au urât binele, iubind în schimb răul. În loc să fie păstori ai oilor, cum ar trebui să fie dregătorii, acești politicieni au fost în realitate niște lupi, care au făcut din oi carne pentru oala de pe foc și hrană pentru cazan. Ei au fost exact contrariul lui David, un păstor în sensul adevărat al cuvântului, la propriu și la figurat, care a păstorit națiunea (1Samuel 17:15; 2Samuel 5:2, 7:7). Când se va abate nenorocirea, Dumnezeu nu va auzi strigătele de ajutor.

Profeții falși ar scanda, „Pace” celor care i-ar plăti bine să spună așa, dar ar prezice război celor care ar refuza să-i plătească. Prin urmare Dumnezeu nu le va descoperi voia Sa. Nu vor primi nici un răspuns de la Dumnezeu.

În contrast cu aceștia. Mica a fost împrumutat de Duhul Domnului să vestească mesajul lui Dumnezeu către Israel și Iuda (Iacob). Dregătorii mercenari, preoții și profeții se credeau la adăpost, dar Mica a anunțat că Ierusalimul va fi transformat într-un morman de dărâmături.

V. GLORIA DOMNIEI MILENALE A LUI CRISTOS

Primele opt versete ne vorbesc despre binecuvântările domniei milenare a lui Cristos. Ierusalimul va fi înălțat, iar națiunile neevreiești vor veni acolo ca să învețe despre Domnul. El va domni peste toate națiunile. Dezarmarea totală ce va avea loc pe tot pământul este viu și concret înfățișată în renumitele cuvinte: „Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulilele lor cosoare.” - Pacea și securitatea vor predomina iar Domnul va fi recunoscut de toți cei ce sunt ai Săi.

Versetul 5 contrastează idolatria ce se practica în vremea lui Mica cu închinarea curată ce va predomina în împărăția de o mie de ani. Oamenii ce fuseseră schilodiți de captivitate vor fi repatriați („Eu îi voi strânge pe cei răzlețiți,” v. 6, Moffatt). Domnul va domni ca Rege peste ei. „Vechea stăpânire” (v. 8) înseamnă cea mai înaltă formă de guvernare pe pământ: domnia Regelui Mesia.

Între timp, Iuda va trebui să meargă în captivitate în Babilon. De asemenea, înainte de a avea loc restaurația, Domnul va aduna națiunile neevreiești la un loc și le va judeca. Israel va fi instrumentul de care Se va folosi El pentru a le pedepsi și bogățiile lor vor fi închinare Domnului întregului pământ.

Se pare că versetul 1 descrie statutul națiunii în perioada în care își redacta Mica lucrarea ce-i poartă numele. Lui Israel, termen prin care aici se are în vedere Iuda, i se spune să se pregătească de asediul pe care-l vor organiza babilonienii, care se vor purta fără menajamente cu regele și-l vor insulta. Asta s-ar putea să se refere la batjocurile adresate de Senacherib lui Bzechia sau la modul în care a fost umilit Zedechia de către Nebucadnețar.

Versetul 2 privește peste veacuri la clipa nașterii Celui care avea să fie Căpetenia lui Iuda a cărei obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei. Aceste cuvinte indică eternitatea lui Mesia și, prin urmare, dumnezeirea Sa. Întrucât în Țara Sfântă existau două Betleemuri, Mica precizează că este vorba despre Betleem Efrata, situat la circa zece km sud de Ierusalim. Acest verset are menirea de a stabili un contrast cu versetul 1. Deși situația de atunci a Israelului era descurajantă, toate aveau să se schimbe la venirea lui Mesia.

Trei etape din istoria Israelului sunt descrise aici: (1) Din pricina faptului că L-a respins pe Domnul Isus, Israelul este lepădat. Asta descrie situația actuală în Epoca Harului. (2) Următoarea fază presupune un timp de mare necaz pentru națiunea Israel, respectiv Tribulația. (3) După aceste dureri cumplite ale nașterii, Israel va naște. Asta se referă la „rămășița credincioasă din restul națiunii aflate încă în stare de necredință” (Scofield). Rămășița Israelului va fi readusă în țară și Cristos va domni peste poporul Său.

Grija de păstor a lui Cristos pentru Israel și domnia Sa universală sunt prezentate în versetul 4. Când în viitor armata asiriană va ataca Ierusalimul, Mesia va ridica suficienți lideri capabili care să o respingă. Sintagma: „șapte păstori și opt oameni căpetenii” nu trebuie interpretată în sens literal, însemnând că vor fi ridicați doar cincisprezece lideri care să-i stea împotriva „asirianului.” Când un număr este urmat de numărul imediat superior lui într-un cadru poetici sensul este că există un număr suficient de mare sau adecvat pentru context. (Această uzanță în privința numerelor nu este deloc neobișnuită în VT. Iov 5:19, Psalmi 62:11, 12; Amos 1:3)

Atunci Israel va fi un canal prin care se va scurge binecuvântarea către toți. Națiunea va fi ca un leu, de neînving - cu totul în stare să-i zdrobească pe dușmanii lui Dumnezeu.

În ziua aceea, Israel va fi fost curățit. Nu se va mai încrede în cai și care sau în cetăți întărite. Vrăjitorii și cei ce se ocupă cu descântece vor fi aboliti. Chipurile cioplite și stâlpii sacri - adică obiecte din cadrul cultelor păgâne - vor fi nimiciți. Națiunile vrăjmașe vor fi pedepsite cu răzbunarea lui Dumnezeu.

VII. ISRAEL LA JUDECATĂ

Munții sunt chemați să fie judecători, în timp ce Domnul (Procurorul) își prezintă argumentele împotriva lui Israel (acuzatul). El rememorează bunătatea pe care le-a arătat-o izbăvind-i din Egipt și împiedicând pe Balac și Balaam să-i blesteme.

Ce cere cel Preaînalt în schimbul acestora? Nu niște jertfe animale extravagante! Și cu siguranță nicidecum jertfe umane ci dreptate și îndurare și smerenie. Versetul 8 descrie ce cere Dumnezeu. Ca să poată asculta, ca să poată pune în practică acest lucru, o persoană trebuie să aibă o viață divină. O persoană neconvertită este cu totul incapabilă de a produce acest fel de neprihănire.

Glasul Domnului îi strigă cetății, înșirând păcatele sale, care sunt cauza nenorocirii. Locuitorii au practicat folosirea unor unități false de cântărit și de măsurat, s-au dedat la acte de violență și au rostit minciuni.

Păcatul aduce cu sine nimicirea iar păcatele bogăților violenți vor atrage după ele boală, deziluzii, foame, insatisfacții și frustrări. Nu li se va îngădui să se bucure de lucrurile pe care le-au obținut pe căi necinstite. Statutele lui Omri (v. 16) se referă probabil la idolatria pe care a promovat-o Omri (1 Regi 16.25, 26).

VIII. NAȚIUNEA DEPLÂNGE JALNICA EI STARE (7:1-10)

Mica se alătură aici națiunii, mijlocind înaintea lui Dumnezeu. Cetatea fusese deposedată de oamenii fideli și integri. Acum abundă violențele și uciderile. Jalnica situație este comparată cu strângerea bobitelor după culesul strugurilor, când se constată că nu mai este nici un strugure de mâncare.

Dregătorii și judecătorii pretind mita; pedeapsa lor se apropie. Nimeni nu se poate bizui pe ei. Prietenii, vecinii, ba chiar și rudele se trădează unii pe alții.

Numai Domnul este vrednic de încredere. Rămășița credincioasă a națiunii îl avertizează pe dușman să nu se bucure de nenorocire, aceasta fiind urmarea păcatelor oamenilor, dar Domnul îi va restaura pe ai Săi, spre dezamăgirea dușmanilor lor.

IX. BINECUVÂNTAREA VIITOARE PENTRU ISRAEL (7:11-20)

În continuare mesajul cărții se ocupă de Ierusalim. Zidurile sale vor fi rezidite iar hotarele îi vor fi mult lărgite. Exilații se vor întoarce din țările unde au fost ținuți în captivitate iar lumea păgână va fi pedepsită pentru răutatea ei.

Versetul acesta pare ciudat la prima lectură. Pustiirea țării se referă probabil la rezultatele judecării Neamurilor pentru rodul faptelor lor. Asta are loc cu puțin înainte de restaurația promisă. Trebuie notat că termenul ebraic tradus prin „țară” (eretz) poate însemna și „pământ”. Moffatt parafrazează în același registru: „deși toată lumea zace pustiită ca răsplată pentru căile sale păgâne.”

Versetul 14 este o rugăciune adresată Domnului, pentru hrană și grijă păstorească. Domnul își asigură poporul că va face fapte atât de minunate pentru ai Săi încât națiunile neevreiești se vor închina până la pământ înaintea Lui.

Mica își încheie profeția cu o cântare de laudă către Dumnezeu, preamărind îndurarea Sa, iertarea, compasiunea, credincioșia și iubirea Lui statorni

clickbible.org